

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 12.9.2023
COM(2023) 528 final

2023/0320 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om inrättande av ett huvudkontorsbaserat skattesystem för mikroföretag samt små och medelstora företag och om ändring av direktiv 2011/16/EU

{SEC(2023) 308 final} - {SWD(2023) 301 final} - {SWD(2023) 302 final} -
{SWD(2023) 303 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I sitt tal om tillståndet i Europeiska unionen 2022 betonade kommissionens ordförande Ursula von der Leyen vikten av att vidta ytterligare åtgärder för att göra det lättare för små och medelstora företag att bedriva verksamhet på den inre marknaden och tillkännagav ett stödpaket för små och medelstora företag. Stödpaketet för små och medelstora företag, som kommissionen antog i dag, ger välbehövligt stöd till små och medelstora företag för att säkra kassaflödet, förenkla, investera och växa. Detta initiativ ingår som en del i paketet.

De nuvarande systemen för bolagsbeskattning i EU ger upphov till en betydande grad av komplexitet. Detta leder till att företag ställs inför höga kostnader för att följa skattereglerna, hinder för gränsöverskridande verksamhet, risker för dubbelbeskattning och/eller överbeskattning som leder till osäkerhet på skatteområdet och frekventa, tidskrävande rättstvister. Dessa bakslag utgör en proportionellt sett större börda för små och medelstora företag än för stora företagsgrupper. Små och medelstora företag spenderar cirka 2,5 % av sin omsättning för att fullgöra sina skattskyldigheter (t.ex. bolagsskatt, mervärdesskatt och inkomstskatt), medan stora företag spenderar 0,7 %, eftersom de kan dra nytta av stordriftsfördelar¹. Om små och medelstora företag vill bedriva gränsöverskridande verksamhet blir de beskattningsbara i mer än en medlemsstat så snart deras verksamhet utomlands bildar ett fast driftställe. Fullgörandet av dessa skyldigheter medför fasta kostnader, vilket skapar ett hinder som kan hindra små och medelstora företag från att utveckla sin verksamhet över gränserna. Detta är särskilt fallet i den inledande fasen av expansionen, där omfattningen av den verksamhet som bedrivs utomlands huvudsakligen är underordnad den primära affärsverksamheten i ursprungsstaten.

Det är därför viktigt att små och medelstora företag, som planerar att växa och expandera över gränserna genom fasta driftställen, kan fortsätta att tillämpa de skatteregler som de känner till för att beräkna sina fasta driftställets beskattningsbara resultat i andra medlemsstater. Detta kommer att ge dessa små och medelstora företag möjlighet att fatta det affärsbeslut som passar bäst, antingen för att fortsätta att tillämpa olika uppsättningar av skatteregler för sin affärsverksamhet eller välja regler för huvudkontorsbaserad beskattning, efter att ha tagit hänsyn till storleken på kostnaderna för att följa skattereglerna och den administrativa komplexitet som kan uppstå till följd av hanteringen av olika skatteregler.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Under 2005 antog Europeiska kommissionen ett meddelande som gav en möjlig lösning på kostnaderna för att följa skattereglerna och andra skattehinder som små och medelstora företag ställs inför². I meddelandet redogjordes för ett system med hemlandsbeskattning som bygger på idén om frivilligt ömsesidigt erkännande och godtagande av skatteregler i EU-medlemsstaterna. Systemet utformades för att vara frivilligt för både medlemsstater och företag och skulle ha pågått i en pilotfas på fem år. Dess tillämpningsområde var bredare. Det omfattade både fasta driftställen och dotterbolag och föreskrev ett mer komplext

¹ Europeiska kommissionen. (2022). Små och medelstora företags kostnader för att följa skattereglerna. En uppdatering och ett komplement: slutrapport <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/70a486a9-b61d-11ec-b6f4-01aa75ed71a1>

² KOM(2005) 702 slutlig. Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet samt Ekonomiska och sociala kommittén - Undanröjande av bolagsskatterelaterade hinder för små och medelstora företag på den inre marknaden - Utkast till ett tänkbart pilotprojekt med hemlandsbeskattning [...] {SEC(2005)1785}.

skatteregelverk, såsom konsoliderad skattebas och fördelning av skattebasen på grundval av objektiva faktorer. Medlemsstaterna har dock aldrig genomfört de rekommenderade lösningarna i pilotprojektet.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är helt förenligt med kommissionens politik för att stödja små och medelstora företag. Under 2020 lanserade kommissionen en strategi för små och medelstora företag för ett hållbart och digitalt Europa³, med åtgärder baserade på tre pelare: Kapacitetsuppbyggnad och stöd i omställningen till hållbarhet och digitalisering. Minskad regelbörda och förbättrat marknadstillträde. Förbättrad tillgång till finansiering.

I september 2022 tillkännagav kommissionens ordförande Ursula von der Leyen i sitt tal om tillståndet i Europeiska unionen ytterligare åtgärder, såsom stödpaketet för små och medelstora företag⁴, som kommissionen antog i dag och som detta initiativ ingår i. Detta bör ge välbehövligt stöd till små och medelstora företag för att säkra kassaflödet, uppfylla lagstadgade skyldigheter, samt investera och växa. Meddelandet om stödpaketet för små och medelstora företag tar också upp små och medelstora företags tillgång till finansiering och kompetens och det stödjande regelverket. Slutligen innehåller paketet de reviderade reglerna om sena betalningar⁵ som syftar till att förbättra betalningsdisciplinen och skydda företagen från de negativa effekterna av försenade betalningar vid handelstransaktioner.

Det föreslagna direktivet ligger också helt i linje med kommissionens mål att, genom centraliserad inlämning, taxering och skatteuppbördsförfaranden samt en gemensam kontaktpunkt, rationalisera och förenkla rapporteringskraven för företag och förvaltningar, i enlighet med meddelandet om EU:s konkurrenskraft på lång sikt från mars 2023 (COM(2023) 168 final).

Dessutom mobiliserar kapitalmarknadsunionen gränsöverskridande privata investeringar i företag av alla storlekar, vilka kompletterar det offentliga stödet och leder till att små och medelstora företag blir mindre beroende av enskilda källor eller enskilda finansiärer.

För att privatpersoner och företag direkt ska kunna åtnjuta den inre marknadens fördelar, utan att det medför en onödig extra administrativ börda, föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724⁶, genom vilken den gemensamma digitala ingången inrättas, allmänna regler för digitalt tillhandahållande av upplysningar, förfaranden och stödtjänster som är relevanta för den inre marknadens funktion. Upplysningar om skattebestämmelserna i detta direktiv bör också göras tillgängliga för gränsöverskridande användare genom den gemensamma digitala ingången i enlighet med förordning (EU) 2018/1724, i kategori L.5.

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, En SMF-strategi för ett hållbart och digitalt EU, COM/2020/103 final.

⁴ Direktivet om sena betalningar kommer att ersättas av en förordning för att ge små och medelstora företag en europeisk standard för ansvarsfullt företagande på den inre marknaden.

⁵ Direktivet om sena betalningar kommer att ersättas av en förordning för att ge små och medelstora företag en europeisk standard för ansvarsfullt företagande på den inre marknaden.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

Det föreslagna direktivet är således förenligt med denna strategi, eftersom det uppmuntrar små och medelstora företag att expandera över gränserna och syftar till att kostnaderna för att följa skattereglerna inte ska hindra små och medelstora företag från att dra full nytta av den inre marknaden, samtidigt som användbar information offentliggörs och görs tillgänglig.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Detta förslag omfattas av artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Syftet med reglerna i förslaget är att tillnärma medlemsstaternas lagar och andra författningar eller förvaltningspraxis, eftersom dessa direkt påverkar upprättandet av den inre marknaden eller dess funktion. Det ska därför antas genom ett särskilt lagstiftningsförfarande i enlighet med denna artikel och i form av ett direktiv. Unionen delar sin befogenhet på detta område med medlemsstaterna.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Företag i EU är i allt högre grad verksamma över gränserna på den inre marknaden, men det nuvarande skatteregelverket i EU består av 27 olika bolagsskattesystem. Denna mångfald av regler leder till fragmentering och utgör ett allvarligt hinder för affärsverksamheten. Gränsöverskridande företag ställs inför höga kostnader för att följa skattereglerna på den inre marknaden, eftersom de måste följa olika rättsliga regelverk. Detta gäller särskilt små och medelstora företag, för vilka dessa kostnader proportionellt sett är mycket högre⁷. Vidare skapar de befintliga skillnaderna mellan medlemsstaterna mismatchningar som kan leda till dubbel utebliven beskattning.

Dessa problem är gemensamma för alla medlemsstater och kan inte hanteras effektivt genom enskilda nationella åtgärder. Eftersom de i första hand är resultatet av olika skattesystem skulle olikartade nationella åtgärder ge effekter som är otillräckliga och icke samordnade. Även om bättre samarbete också kan vara till nytta har denna strategi huvudsakligen varit bilateral och är begränsad.

I detta sammanhang kan endast ett EU-omfattande initiativ för förenkling vara effektivt och är det enda lämpliga rättsliga instrumentet. Komplexiteten och dess konsekvenser skulle minska avsevärt om det fanns ett regelverk för förenkling för små och medelstora företag som gör det möjligt för dem att tillämpa en enda uppsättning skatteregler om de vill utvecklas utomlands.

Om åtgärder vidtas på EU-nivå skulle det ge ett tydligt mervärde. För små och medelstora företag kan förenklingen endast fungera effektivt på grundval av erkännandet att för att beskatta fasta driftställen, som endast är en utvidgning av huvudkontorets status som juridisk person, kan skattereglerna i ursprungsmedlemsstaten (huvudkontoret) tillämpas för att beräkna skattebasen i de medlemsstater där expansionen sker, dvs. där de fasta driftställena är belägna. I stället för att inlämna en skattedeklaration i varje medlemsstat där små och medelstora företag har skattepliktig verksamhet genom fasta driftställen skulle små och medelstora företag dessutom kunna uppfylla alla krav via huvudkontoret men bara i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget (en gemensam kontaktpunkt). För skattemyndigheterna, som för närvarande bedömer skattskyldigheten för samma

⁷ Europeiska kommissionen. (2022). Små och medelstora företags kostnader för att följa skattereglerna. En uppdatering och ett komplement: slutrapport <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/70a486a9-b61d-11ec-b6f4-01aa75ed71a1>

gränsöverskridande företag separat men endast med deras egna medel, är detta också mer effektivt.

Detta initiativ är därför i linje med subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i EUF-fördraget, med tanke på att målen inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås genom enskilda nationella åtgärder och att en gemensam strategi för alla medlemsstater skulle ha de största chanserna att uppnå de avsedda målen.

- **Proportionalitetsprincipen**

De planerade åtgärderna går inte utöver vad som är absolut nödvändigt för att underlätta små och medelstora företags gränsöverskridande verksamhet och därmed säkerställa en väl fungerande inre marknad. De är därför förenliga med proportionalitetsprincipen. Tillämpningsområdet för den föreslagna åtgärden gäller endast beräkningen av det beskattningsbara resultatet i begränsade situationer, utan harmonisering av medlemsstaternas skatteregler. De fasta driftsställena är inte separata juridiska personer i förhållande till själva huvudkontoret. Det rör sig om små eller medelstora företags skattepliktiga verksamhet i en annan medlemsstat, vilket dock skapar beskattningsrätt för den medlemsstat där det fasta driftstället är beläget. Förslaget föreskriver ingen harmonisering av bolagsskattesystemen, utan ger endast små och medelstora företag möjlighet att använda en enda uppsättning skatteregler (dvs. regler i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget) för att beräkna det beskattningsbara resultatet för verksamhet som bedrivs genom ett fast driftställe. Systemet bygger på ömsesidigt erkännande och godtagande mellan medlemsstaterna av varandras skatteregler för små och medelstora företag med fasta driftställen. Dessutom är en sådan förenkling frivillig för alla kvalificerade små och medelstora företag. Skattesats- och verkställighetspolitiken kommer även i fortsättningen att ligga hos de medlemsstater där de fasta driftställena är belägna. Följaktligen är detta initiativ också förenligt med proportionalitetsprincipen i artikel 5.3 i EUF-fördraget, eftersom dess innehåll och form inte går utöver vad som är nödvändigt och står i proportion till de avsedda målen.

- **Val av instrument**

Förslaget är ett direktiv, vilket är det enda tillgängliga rättsliga instrumentet som är tillåtet i enlighet med den rättsliga grunden (artikel 115 i EUF-fördraget).

3. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

- **Resultat av samråd med berörda parter**

Inom ramen för det bredare näringslivet i Europa: paketet om ett regelverk för inkomstbeskattning för företag i Europa (Befit) inledde kommissionens avdelningar ett offentligt samråd som också omfattade aspekter som var relevanta för små och medelstora företag. Alla mottagna bidrag beaktades i vederbörlig ordning, också från små och medelstora företag.

Samråd hölls med företrädare för små och medelstora företag och man diskuterade de alternativ som planerades, i synnerhet för små och medelstora företag som bedriver verksamhet över gränserna, under ett möte med nätverket av företrädare för små och medelstora företag, som är en grupp av sakkunniga som regelbundet rådfrågas av kommissionen.

- **Konsekvensbedömning**

Den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag bygger på utkastet till konsekvensbedömningsrapport som granskades av nämnden för lagstiftningskontroll och diskuterades vid det relevanta mötet den 24 maj 2022. I yttrandet av den 26 maj 2023 lämnade nämnden för lagstiftningskontroll rekommendationer.

Det ansågs nödvändigt att de initiativ som bedömdes i den rapport som fick det positiva yttrandet med reservation från nämnden för lagstiftningskontroll ska presenteras som separata förslag. Därför bedöms endast konsekvenserna av detta förslag i konsekvensbedömningsrapporten.

Konsekvensbedömningsrapporten till detta förslag återger troget den analys av små och medelstora företag som ingår i det granskade utkastet till konsekvensbedömning och integrerar rekommendationerna från nämnden för lagstiftningskontroll i detta avseende.

I rapporten granskas förslagets effekter på grundval av flera politiska alternativ, varav tre bedöms:

Enligt **referensscenariot (status quo)** skulle den befintliga politiska ramen bibehållas. Detta innebär att EU skulle fortsätta med 27 olika bolagsskattesystem och ingen administrativ förenkling erbjuds små och medelstora företag med skattepliktig verksamhet i en medlemsstat eller flera medlemsstater. Detta skulle leda till fortsatta hinder för en väl fungerande inre marknad, eftersom små och medelstora företag kommer att fortsätta att ställas inför oproportionerligt höga kostnader för att följa skattereglerna och ojämlika villkor. Jämfört med de politiska alternativen skulle detta innebära en ekonomisk förlust till följd av ett fortsatt underdeltagande av små och medelstora företag på den inre marknaden.

Alternativ 1: Valfritt huvudkontorsbaserat skattesystem för små och medelstora företag med fasta driftställen

En valmöjlighet är att endast inkludera små och medelstora företag med fasta driftställen i andra medlemsstater inom förslagets tillämpningsområde, men inte små och medelstora företag med dotterbolag. Dessa små och medelstora företag skulle ha skattepliktig verksamhet i en medlemsstat eller flera medlemsstater genom fasta driftställen. Denna valmöjlighet innebär att det beskattningsbara resultatet för små och medelstora företags fasta driftställen skulle beräknas i enlighet med de tillämpliga reglerna i den stat där huvudkontoret är beläget, om de små och medelstora företagen väljer att delta i detta system. Små och medelstora företag skulle behöva bevisa att de väljer att delta. För att förhindra kringgående skulle reglerna kombineras med kravet på att små och medelstora företag som väljer att delta skulle vara skyldiga att tillämpa reglerna i det land där huvudkontoret är beläget under en minimiperiod på exempelvis fem år. Dessutom kommer små och medelstora företag att ha rätt att förlänga sina val vart femte år utan begränsning så länge de fortsätter att uppfylla kvalificeringskraven. Kvalificeringen, men även bestämmelserna om upphävande, är utformade för att motverka missbruk och potentiell skatteplanering, såsom avsiktlig flytt av huvudkontoret till ett lågskatteland.

Alternativ 2: Valfritt huvudkontorsbaserat skattesystem för små och medelstora företag med fasta driftställen och dotterbolag

En andra valmöjlighet är att göra det möjligt för behöriga små och medelstora företag att tillämpa samma uppsättning regler för att beräkna de beskattningsbara resultaten för både fasta driftställen och dotterbolag. På samma sätt skulle detta sedan beräknas med hjälp av de regler som gäller i den medlemsstat där huvudkontoret eller sätet är beläget. Detta skulle utvidga förslagets tillämpningsområde till att även omfatta grupper av enheter. Analysen av

de tekniska inslagen är densamma som i det första alternativet, men konsekvenserna är olika beroende på om de gemensamma reglerna tillämpas på dotterbolag eller fasta driftställen, eftersom de förstnämnda är separata juridiska personer medan fasta driftställen ingår i samma rättsliga enhet som huvudkontoret.

I konsekvensbedömningen dras slutsatsen att det alternativ som rekommenderas är alternativ 1. Det visar sig inte bara vara effektivt när det gäller att uppnå initiativets specifika mål, utan visar dessutom effektivitet, eftersom dess begränsade tillämpningsområde avgränsas till att endast omfatta små och medelstora företag med fasta driftställen i en annan medlemsstat, som faktiskt befinner sig i en inledande expansionsfas.

För små och medelstora företag som planerar att expandera över gränserna och som kan ha hindrats på grund av höga kostnader för att följa skattereglerna skulle förenklingen i stort sett uppfylla målen. Reglerna är frivilliga för de små och medelstora företag som omfattas och kan därför användas av dem som kan dra nytta av dem, vilket bör vara effektivt för dessa små och medelstora företag.

Det kan förväntas att små och medelstora företag som vill expandera över gränserna i första hand skulle göra det genom fasta driftställen, snarare än genom att inrätta en separat juridisk enhet enligt de andra medlemsstaternas bolagsrätt. Det senare skulle också medföra extra kostnader för att följa skattereglerna. Därför skulle detta alternativ också vara effektivt när det gäller att uppmuntra gränsöverskridande expansion och i synnerhet undanröja skattehinder som kan hindra små och medelstora företag från att delta fullt ut på den inre marknaden.

Konsekvensbedömningen omfattar en lönsamhetsanalys av initiativet, som förväntas vara positiv. Bland **fördelarna** för små och medelstora företag när det gäller detta alternativ är de förenklingar som införs genom initiativet för att minska de nuvarande kostnaderna för att följa skattereglerna per företag och det förväntas att dessa ska stimulera investeringar och tillväxt genom ökad gränsöverskridande verksamhet. Fördelar förväntas också för skattemyndigheten, för det första genom att de kan handlägga skattedeklarationer, taxeringar och skatteuppbörd genom en gemensam kontaktpunkt, och för det andra genom att minska risken för bedrägeri eller missbruk genom att det finns ett gemensamt system. För närvarande är risken för oriktigheter och bedrägeri för en skattebetalare med fasta driftställen i flera medlemsstater större än om skattebetalaren skulle ha kontakt med en enda skattemyndighet, samt att revisioner och kontroller skulle vara enklare och striktare.

Kostnaderna för förslaget kan inte beräknas exakt, eftersom förslaget inte har något prejudikat och det inte finns några särskilda uppgifter som kan användas på ett tillförlitligt sätt för att ta fram exakta uppskattningar. Rapporten beskriver dock de potentiella kostnaderna för små och medelstora företag och skattemyndigheter och innehåller vissa uppskattningar. Kostnaderna uppskattas vara små jämfört med de beräknade fördelarna med förenklingen. Dessa uppskattningar återfinns i bilaga 3 till konsekvensbedömningsrapporten.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget syftar till att minska regelbördan för både skattebetalare och skattemyndigheter. Kostnaderna för att följa skattereglerna är en stor börda för små och medelstora företag och en minskning av dessa kommer att bli till en stor fördel vid genomförandet av initiativet. Den uppskattade minskningen av kostnaderna för att följa skattereglerna ingår i konsekvensbedömningsrapporten.

För att uppnå initiativets mål på ett proportionerligt sätt rekommenderas alternativ 1. Små och medelstora företag med fasta driftställen i en medlemsstat eller flera medlemsstater kommer att ha valmöjlighet att tillämpa huvudkontorsbaserade skatteregler för att beräkna de fasta driftställets beskattningsbara resultat. Detta handlingsutrymme, som överläts till

skattebetalarna, bör minska regelbördan på ett effektivt sätt. Små och medelstora företag kommer sannolikt att välja att delta när de kan dra nytta av den förenkling som reglerna erbjuder. Om så inte är fallet kommer de att fortsätta att tillämpa de befintliga reglerna. På så sätt säkerställer förslaget tillämpningsområdet att kostnaderna för att följa skattereglerna för små och medelstora företag hålls nere. Slutligen, eftersom förslaget i första hand syftar till att tillgodose behoven hos gränsöverskridande företag som har skattepliktig verksamhet i mer än en medlemsstat, kommer många mikroföretag i praktiken inte att omfattas av tillämpningsområdet.

Skattemyndigheterna, särskilt i värdmedlemsstaterna, skulle också dra nytta av den förväntade minskningen av arbetsbördan, eftersom inlämning, taxering och skatteuppbörd kommer att centraliseras till den medlemsstat där huvudkontoret är beläget. Denna ytterligare arbetsbörda för de sistnämnda kommer i viss utsträckning att kompenseras genom ett minskat antal tvister och förfaranden som för närvarande uppstår till följd av att olika uppsättningar av regler tillämpas på samma intäkter eller transaktioner.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag förväntas inte ha någon större påverkan på de grundläggande rättigheterna. De föreslagna åtgärderna är förenliga med rättigheterna, friheterna och principerna i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna.¹⁵ Artikel 18 i förslaget kommer särskilt att säkerställa att personuppgifter skyddas. Genom att skapa lika villkor, undanröja gränsöverskridande hinder och skapa större skattesäkerhet kommer förslaget också att bidra till att förhindra diskriminering eller omotiverade begränsningar av de friheter som är kopplade till affärsverksamhet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Mer information finns i finansieringsöversikten som åtföljer förslaget. Observera att detta förslag inte förväntas få några större budgetkonsekvenser, eftersom dessa konsekvenser är begränsade till utbytet av upplysningar mellan huvudkontoret och värdmedlemsstaterna.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att se över situationen i medlemsstaterna fem år efter det att direktivets regler börjar gälla och offentliggöra en rapport.

För att övervaka och utvärdera genomförandet av direktivet kommer det inledningsvis att bli nödvändigt att ge medlemsstaterna tid och allt nödvändigt stöd för att genomföra EU-reglerna på ett korrekt sätt. Kommissionen ska utvärdera tillämpningen av direktivet fem år efter det att det trädde i kraft och rapportera om detta till rådet. Vid behov kan en sådan rapport så småningom åtföljas av ett förslag till ändring av direktivet. Medlemsstaterna bör förse kommissionen med all relevant information som de förfogar över som kan behövas för utvärderingsändamål.

Utöver en utvärdering kommer initiativets ändamålsenlighet och effektivitet att regelbundet och kontinuerligt övervakas med hjälp av följande på förhand fastställda indikatorer: Kostnaderna för att följa skattereglerna för små och medelstora företag i förhållande till deras omsättning och för jämförbara små och medelstora företag som inte tillämpar den föreslagna förenklingen. Antalet små och medelstora företag som väljer att delta. Antalet små och medelstora företag som expanderade över gränserna genom att upprätta ett fast driftställe. Antalet små och medelstora företag som, efter att ha upprättat ett dotterbolag, inte längre

omfattas av förenklingen. Omsättning för små och medelstora företag som omfattas av förenklingen, i förhållande till jämförbara små och medelstora företag som inte tillämpar den föreslagna förenklingen.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Innehåll

I direktivet föreskrivs en förenklad metod för att beskatta fristående små och medelstora företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet i EU med avseende på deras fasta driftställen i andra medlemsstater. Denna förenklade metod kallas ”huvudkontorsbaserad beskattning” (artikel 1). En sådan lösning är begränsad till skattereglerna för beräkning av fasta driftställens beskattningsbara resultat och berör inte de regler om social trygghet som tillämpas i den medlemsstat där driftstället är beläget och påverkar inte heller de befintliga bilaterala avtalen om undvikande av dubbelbeskattning.

Tillämpningsområde

Reglernas tillämpningsområde är begränsat till fristående små och medelstora företag som bedriver verksamhet uteslutande genom fasta driftställen i en medlemsstat eller flera medlemsstater (artikel 2).

Kvalificeringskrav, alternativ och uteslutningar

Behöriga små och medelstora företag kommer att ha valmöjlighet att beräkna de fasta driftställenas beskattningsbara resultat enbart på grundval av skattereglerna i den medlemsstat där de har sitt huvudkontor, medan den tillämpliga skattesatsen eller de tillämpliga skattesatserna förblir desamma som i den medlemsstat eller de medlemsstater där det fasta driftstället är beläget eller där de fasta driftställena är belägna. Alternativet och dess förlängning begränsas dock strikt av kvalificeringskrav som syftar till att hantera potentiella risker för kringgående av reglerna (artiklarna 3 och 9). Denna valmöjlighet ska gälla i fem år (artikel 7), såvida inte huvudkontoret under tiden byter hemvist eller de fasta driftställenas gemensamma omsättning blir minst tre gånger större än huvudkontorets omsättning (artikel 8), i vilket fall reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning upphör att gälla.

Dessutom kommer små och medelstora företag att ha rätt att förlänga sina val vart femte år utan begränsning så länge de fortsätter att uppfylla kvalificeringskraven (artikel 9).

Bestämmelserna om kvalificering och upphävande är utformade för att motverka missbruk och potentiell skatteplanering, såsom avsiktlig flytt av huvudkontoret till en medlemsstat med attraktiva inslag i sitt skattesystem som säkerställer låg beskattning. När fristående små och medelstora företag beslutar att bilda ett dotterbolag, eller om deras fasta driftställens gemensamma omsättning blir minst dubbelt så stor som huvudkontorets omsättning, eller när det helt upphör att betraktas som små och medelstora företag, kan de inte förlänga reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning när femårsperioden löper ut (artikel 10).

Centraliserat förfarande

En gemensam kontaktpunkt kommer att göra det möjligt för små och medelstora företag som väljer att delta i förenklingen på skatteområdet att bara interagera med skattemyndigheten i den medlemsstat där dessa har sitt huvudkontor, både när det gäller förfarandet att välja att delta, att inlämna deklarationer och att betala skatt (artiklarna 6, 9, 11 och 14). Den enhet som

inlämnar deklarationen för alla fasta driftställen kommer att vara de små och medelstora företagens huvudkontor. Små och medelstora företag kommer således att inlämna en enda skattedeklaration till den skattemyndighet till vilken huvudkontoret inlämnar skattedeklaration (inlämningsmyndigheten) (artikel 11). Denna skattemyndighet överför sedan de resulterande skatteintäkterna till varje medlemsstat där de små och medelstora företagen har ett fast driftställe (artikel 14). En sådan strategi kommer att undanröja komplexiteten och de därmed sammanhängande kostnaderna för att behöva hantera flera skattesystem och skattemyndigheter.

Den medlemsstat där huvudkontoret är beläget kommer att tillämpa de skattesatser som är tillämpliga i den medlemsstat eller de medlemsstater där de små och medelstora företagen har fasta driftställen och därefter överföra de resulterande skatteintäkterna till det senare (artikel 12).

Ett snabbt och rationaliserat utbyte av upplysningar mellan de berörda skattemyndigheterna föreskrivs (artiklarna 11 och 14), särskilt genom användning av det befintliga regelverk som inrättats genom *direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning*⁸. Ett sådant utbyte ska anpassas så att det svarar mot de behov och det förenklingssyfte som eftersträvas med detta direktiv.

Revisioner, överklaganden och tvister

Varje medlemsstat har fortfarande befogenhet att göra revisioner av fasta driftställen inom sin jurisdiktion och kan också begära gemensamma revisioner som leder till en skyldighet att delta för den mottagande medlemsstaten (artikel 13).

Slutligen är det naturligt att en sådan frivillig tillämpning av reglerna i vissa fall kan medföra risker för snedvridning av konkurrensen, eftersom jämförbara företag kan komma att omfattas av olika beskattningsregler. Fördelarna kommer dock tydligt att uppväga dessa risker, och systemet kompenserar i synnerhet för de ytterligare och betydande kostnader för att följa skattereglerna som små och medelstora företag med fast driftställe annars skulle ha ådragit sig.

⁸ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om inrättande av ett huvudkontorsbaserat skattesystem för mikroföretag samt små och medelstora företag och om ändring av direktiv 2011/16/EU

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁹,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁰,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- (1) I unionen finns det för närvarande ingen gemensam metod för beräkning av skattebasen för företag. EU-företag är därför skyldiga att följa reglerna i olika bolagsskattesystem, beroende på i vilken medlemsstat de bedriver verksamhet.
- (2) Den samtidiga förekomsten av, och samspelet mellan, 27 olika bolagsbeskattningsystem i unionen ger upphov till komplexa skatteregler och leder till ojämlika villkor för företag. Denna situation har större inverkan på små och medelstora företag än på större skattebetalare och har blivit tydligare i och med att globalisering och digitalisering av ekonomin avsevärt har förändrat synen på gränser och affärsmodeller. Regeringarnas försök att anpassa sig till denna nya verklighet har lett till olika åtgärder från medlemsstaternas sida, vilket har lett till ytterligare snedvridningar på den inre marknaden. Dessutom leder de olika rättsliga regelverken oundvikligen till olika praxis hos medlemsstaternas skattemyndigheter. Detta medför ofta utdragna förfaranden som kännetecknas av oförutsägbarhet och inkonsekvens samt höga kostnader för att följa skattereglerna.
- (3) De många olika sätten att göra affärer på den inre marknaden innebär att olika företag måste hitta olika lösningar för att hantera de svårigheter som i nuläget uppstår i samband med deras gränsöverskridande verksamhet. För mindre företag som inte ingår i en företagsgrupp är det svårare att expandera över gränserna än för större företag. Det är således mer betungande för dessa mindre företag att hantera komplicerade förfaranden och höga kostnader för att följa skattereglerna. Det är därför uppenbart att mikroföretag samt små och medelstora företag i inledningsskedet av en expansion behöver en lösning, såsom en förenklad mekanism för beräkning av deras beskattningsbara resultat när de bedriver verksamhet över gränserna uteslutande via fasta driftställen.

⁹ EUT C , , s. .

¹⁰ EUT C , , s. .

- (4) För att råda bot på skatteosäkerheten och svårigheten att följa reglerna i ett okänt skattesystem när de bedriver verksamhet i en medlemsstat eller flera medlemsstater (vilket är ett av de främsta hindren för små och medelstora företag att expandera utomlands), bör fasta driftställens beskattningsbara resultat beräknas på grundval av reglerna i den medlemsstat där huvudkontoret (de små och medelstora företagens huvudkontor) har sin skatterättsliga hemvist. Detta innebär också att de principer som styr fördelningen av intäkterna till ett fast driftställe, vilka anges i det tillämpliga bilaterala avtalet för undvikande av dubbelbeskattning mellan den medlemsstat där det fasta driftstället är beläget och den medlemsstat där huvudkontoret är beläget, också ska gälla i fortsättningen. För att säkerställa att alla nya regler utgör en källa till förenkling för små och medelstora företag bör tillämpningen av dem vara frivillig och detta beslut därmed överlåtas åt skattebetalarna.
- (5) För att förhindra förfaranden som innebär att skattesystemet missbrukas utformas särskilda regler för att motverka skattefusk, till exempel för att hantera riskerna för skatteflykt om små och medelstora företags skatterättsliga hemvist flyttas, och på så sätt undvika att platsen för huvudkontoret bestäms på grundval av skatteskäl. Det skulle därför vara nödvändigt att övervaka utvecklingen av den omsättning som fördelas till det fasta driftstället eller de fasta driftställena för att säkerställa att deras verksamhet fortsätter att vara underordnad i förhållande till den huvudsakliga verksamhet som bör utföras av huvudkontoret. På så sätt skulle reglerna inte riskera att missbrukas genom att det inrättas tomma huvudkontor samtidigt som huvuddelen av affärsverksamheten äger rum utomlands. På samma sätt bör valet att omfattas av systemet för skatteförenkling samt upphävande och förlängning av denna valmöjlighet omfattas av strikta villkor. Sådana villkor bör kombineras med krav avseende huvudkontorets omsättning jämfört med det fasta driftställets eller de fasta driftställenas omsättning. Syftet skulle vara att ytterligare understryka att den verksamhet som bedrivs genom det fasta driftstället eller de fasta driftställena bara får utgöra en utvidgning av huvudkontorets huvudsakliga verksamhet. När man väl har valt att tillämpa regelverket för skatteförenkling bör det dessutom krävas att detta val gäller under en bestämd tid för att förhindra situationer där huvudkontorets hemvist ofta flyttas för att dra nytta av tillfälliga och kortsiktiga skattegynnsamma situationer.
- (6) Internationell sjöfart är en verksamhetssektor som omfattas av särskilda skatteordningar i flera medlemsstater. Dessa ordningar består främst i att skattebasen beräknas på grundval av fartygens tonnage (dvs. lastkapacitet) i stället för på grundval av företagets faktiska vinster eller förluster. Utifrån denna premiss bör små och medelstora företag som har intäkter från sjöfartsverksamhet som omfattas av en tonnageskatteordning undantas från möjligheten att välja förenklingsreglerna för små och medelstora företag när det gäller sådana intäkter som fördelas till ett fast driftställe. Detta undantag skulle undvika ytterligare komplikationer, som förväntas uppstå till följd av samspelet mellan regelverket för förenkling av beskattningen av små och medelstora företag och tonnageskatteordningar. Dessutom skulle en sådan potentiell komplikation förefalla oproportionerlig, med tanke på att det inte finns några sådana särskilda skatteordningar i vissa medlemsstater. Inga andra verksamhetsområden skulle undantas från direktivets tillämpningsområde.
- (7) Förslaget syftar till att åstadkomma en betydande förenkling av förfarandena och därför bör en gemensam kontaktpunkt inrättas, där inlämning av skattedeklarationer, taxering och uppbörd av den skatt som betalas av det fasta driftstället eller de fasta driftställena skulle hanteras av en enda skattemyndighet (*inlämningsmyndigheten*), dvs. skattemyndigheten i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget. Med full respekt för medlemsstaternas

suveränitet i skattefrågor skulle revisioner, överklaganden och tvistlösningsförfaranden i första hand vara nationella och i enlighet med respektive medlemsstats förfaranderegler. För att främja en väl fungerande gemensam kontaktpunkt skulle det vara avgörande att föreskriva gemensamma revisioner, vilket skapar en skyldighet för den medlemsstat där huvudkontoret är beläget att samarbeta om skattemyndigheten för det fasta driftstället begär en revision som omfattar beräkningen av skattebetalarens beskattningsbara resultat.

- (8) För att undvika fragmentering som kan uppstå på grund av nationella särdrag är de små och medelstora företag som omfattas av tillämpningsområdet de som definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013¹¹.
- (9) För att säkerställa att alla berörda medlemsstater utan onödigt dröjsmål får tillgång till relevant skatteinformation bör informationen utbytas automatiskt via Gemensamma kommunikationsnätverket (CCN), som unionen utvecklat. Rådets direktiv 2011/16/EU¹² bör därför ändras i enlighet med detta.
- (10) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att säkerställa enhetliga villkor för överföring och utbyte av relevant information för skatteändamål mellan medlemsstaterna, för uppbörd och överföring av skatter, men också för att se över hur systemet för skatteförenkling fungerar. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹³.
- (11) För att göra det möjligt för små och medelstora företag att dra direkt nytta av fördelarna med den inre marknaden, utan att i onödan ådra sig ytterligare administrativa bördor, bör information om skattebestämmelserna i detta direktiv dessutom göras tillgänglig via den gemensamma digitala ingången i enlighet med förordning (EU) 2018/1724¹⁴. Den gemensamma digitala ingången utgör en gemensam kontaktpunkt för användare i andra länder för tillhandahållande på nätet av information, förfaranden och hjälptjänster som är relevanta för den inre marknadens funktion.
- (12) I syfte att ändra vissa icke väsentliga inslag i detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på uppdatering av bilagorna I–IV om rättsliga former av små och medelstora företag och vinstskatter (som dessa former av små och medelstora företag omfattas av), beroende på vad som är lämpligt, i syfte att integrera framtida juridiska former eller skatter med liknande egenskaper med dem som förtecknas i bilagorna I–IV. Det är i detta sammanhang särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på sakkunnignivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹⁵. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG

¹² Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

¹⁵ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

medlemsstaternas sakkunniga, och deras sakkunniga ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens grupper av sakkunniga som arbetar med förberedelser av delegerade akter.

- (13) Eftersom ett korrekt genomförande av de föreslagna reglerna i varje medlemsstat är avgörande för att skydda andra medlemsstaters skattebas bör kommissionen övervaka genomförandet och kontrollen av att reglerna följs. Medlemsstaterna bör därför regelbundet förse kommissionen med specifik information, inklusive statistik, om genomförandet och kontrollen av att de nationella åtgärder som antagits i enlighet med detta direktiv följs inom deras territorier. För att utvärdera de föreslagna nya reglerna bör kommissionen göra en utvärdering på grundval av de upplysningar som lämnas av medlemsstaterna och andra tillgängliga uppgifter, och vid behov låta den åtföljas av ett förslag om ändring av reglerna. Kommissionens rapport bör offentliggöras.
- (14) Medlemsstaterna får behandla personuppgifter enligt detta direktiv endast i syfte att kontrollera kvalificeringskraven eller fastställa de fasta driftställets skattskyldighet. All behandling av personuppgifter som görs för detta ändamål bör vara förenlig med förordning (EU) 2016/679.
- (15) En lagringsperiod föreskrivs för att göra det möjligt för medlemsstaterna att följa de flesta preskriptionsreglerna och därmed nära följa sådana nationella regler när det gäller dess startpunkt eller uppskjutande. Lagringsperioden bör dock inte gå utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa att de behöriga skattemyndigheterna kan fastställa skattskyldigheten, och på så sätt uppnå en balans mellan skattemyndighetens förmåga att säkerställa en korrekt beräkning och uppbörd av skatter och skattebetalarnas rätt till rättssäkerhet.
- (16) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta direktiv eftersträvar särskilt att säkerställa fullständig respekt för rätten till skydd av personuppgifter samt näringsfriheten.
- (17) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den [...].
- (18) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att förenkla skattereglerna för vissa små och medelstora företag som bedriver verksamhet på den inre marknaden genom fasta driftställen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av de befintliga svårigheter som orsakas av samspelet mellan 27 olika bolagsskattesystem, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1 **Innehåll**

I detta direktiv fastställs regler för beräkning av det beskattningsbara resultatet för fasta driftställen som tillhör små och medelstora företag som uppfyller kriterierna i artikel 2.1 (*regler för huvudkontorsbaserad beskattning*).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på små och medelstora företag som uppfyller följande kriterier:
 - a) De har inrättats enligt lagstiftningen i en medlemsstat och har någon av de former som anges i bilagorna I och II.
 - b) De har skatterättslig hemvist i en medlemsstat i enlighet med skattelagstiftningen i den medlemsstaten, inbegripet dess bilaterala avtal för undvikande av dubbelbeskattning.
 - c) De är direkt eller på ägarnivå föremål för en skatt på de vinster som förtecknas i bilagorna III och IV eller någon annan skatt med liknande egenskaper.
 - d) De kan betecknas som mikroföretag, samt små och medelstora företag enligt definitionen i direktiv 2013/34/EU¹⁶.
 - e) De bedriver verksamhet i andra medlemsstater uteslutande genom ett fast driftställe eller flera fasta driftställen.
 - f) De ingår inte i en konsoliderad grupp för finansiella redovisningsändamål i enlighet med direktiv 2013/34/EU utan utgör ett självständigt företag som uppfyller något av följande villkor:
 - Det är inte ett intresseföretag i den mening som avses i artikel 2.13 i direktiv 2013/34/EU,
 - det är inte ett anknutet företag i den mening som avses i artikel 3.3 i bilagan - avdelning 1 Definition av mikroföretag samt små och medelstora företag antagen av kommissionen i rekommendation 2003/361/EG.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att ändra bilagorna I–IV i syfte att ta hänsyn till ändringar av medlemsstaternas lagstiftning om
 - a) rättsliga former av enheter som etablerats enligt en medlemsstats lagstiftning (bilagorna I och II),
 - b) vinstskatter eller andra skatter med liknande egenskaper som dessa enheter omfattas av direkt eller på ägarnivå (bilagorna III och IV).
3. Detta direktiv ska inte påverka rätten för den medlemsstat där ett fast driftställe är beläget att fastställa den tillämpliga skattesatsen och inte heller tillämpligheten hos bilaterala avtal för undvikande av dubbelbeskattning eller regler om socialt skydd för arbetstagare i den medlemsstat där det fasta driftstället är beläget.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG

- 1) *fast driftställe*: en stadigvarande plats för affärsverksamhet belägen i en annan medlemsstat, enligt definitionen i det relevanta bilaterala avtalet om undvikande av dubbelbeskattning eller, om ett sådant avtal saknas, i nationell lagstiftning.
- 2) *huvudkontor*: de små och medelstora företag som avses i artikel 2.1 och som bedriver verksamhet i en medlemsstat eller flera medlemsstater uteslutande genom ett fast driftställe eller flera fasta driftställen.
- 3) *medlemsstat där huvudkontoret är beläget*: den medlemsstat där de små och medelstora företag som avses i artikel 2.1 har skatterättslig hemvist.
- 4) *regler för huvudkontorsbaserad beskattning*: de skatteregler i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget som används för att beräkna det beskattningsbara resultatet för huvudkontoret och dess fasta driftställen.
- 5) *värdmedlemsstat*: den medlemsstat där fasta driftställen som tillhör de små och medelstora företag som avses i artikel 2.1 är belägna.
- 6) *det fasta driftställets beskattningsbara resultat*: skattepliktiga intäkter eller förluster beräknade i enlighet med reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning.
- 7) *inlämningsmyndighet*: den behöriga skattemyndigheten i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget.
- 8) *skattedeklaration för huvudkontorsbaserad beskattning*: en skattedeklaration som inlämnas av små och medelstora företag enligt vad som avses i artikel 2.1 och som omfattar huvudkontorets och det fasta driftställets eller de fasta driftställets beskattningsbara resultat, beräknat i enlighet med skattereglerna för huvudkontoret.

KAPITEL II

Huvudkontorsbaserad beskattning

Artikel 4

Kvalificeringskrav

1. Huvudkontoret får välja att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning på sitt fasta driftställe eller sina fasta driftställen i andra medlemsstater om det uppfyller följande krav:
 - a) Den gemensamma omsättningen för dess fasta driftställen har under de två senaste beskattningsåren inte varit mer än dubbelt så hög som den omsättning som genererats av huvudkontoret.
 - b) Det har haft skatterättslig hemvist i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget under de två senaste beskattningsåren.
 - c) Det har uppfyllt villkoren enligt artikel 2.1 d under de två senaste beskattningsåren.
2. Om huvudkontoret väljer att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning i enlighet med punkt 1 ska det tillämpa dessa regler på alla sina fasta driftställen i andra medlemsstater. Om den etablerar ett nytt fast driftställe i en annan medlemsstat ska det tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning på ett sådant fast driftställe från och med etableringstidpunkten.

Artikel 5
Undantag från reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning

Om huvudkontoret får intäkter från sjöfartsverksamhet och dessa intäkter omfattas av en tonnageskatteordning i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget, ska detta huvudkontor undantas från tillämpningen av reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning på sitt fasta driftställe eller sina fasta driftställen i andra medlemsstater i den mån dessa intäkter härrör från sjöfartsverksamhet.

Artikel 6
Utnyttjande av valmöjligheten att tillämpa regler för huvudkontorsbaserad beskattning

1. Ett huvudkontor som väljer att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning på sitt fasta driftställe eller sina fasta driftställen ska delge inlämningsmyndigheten detta samt namnet på värdmedlemsstaten eller namnen på värdmedlemsstaterna. Delgivandet ska lämnas minst tre månader före utgången av det beskattningsår som föregår det beskattningsår under vilket små och medelstora företag vill börja tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning.
2. Inlämningsmyndigheten ska kontrollera om de kvalificeringskrav som anges i artikel 4 är uppfyllda och informera huvudkontoret om resultatet inom två månader från det delgivande som avses i punkt 1.
3. Om kvalificeringskraven är uppfyllda ska inlämningsmyndigheten inom två månader efter det delgivande som avses i punkt 1 informera skattemyndigheterna i värdmedlemsstaterna om att de relevanta fasta driftställes beskattningsbara resultat ska beräknas i enlighet med reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning från och med påföljande beskattningsår, såsom de tillämpas i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget. Skattemyndigheterna i värdmedlemsstaten eller värdmedlemsstaterna ska till inlämningsmyndigheten redovisa den tillämpliga skattesatsen.

De upplysningar som avses i första stycket ska lämnas genom det automatiska utbyte av upplysningar som avses i artikel [8ae] i direktiv 2011/16/EU.

Värdmedlemsstaten får överklaga inlämningsmyndighetens beslut vad gäller uppfyllandet av kvalificeringskraven i enlighet med bestämmelserna i artikel 13. Utan att det påverkar dessa förfaranden får små och medelstora företag börja tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning.

Om inlämningsmyndigheten fastställer att kvalificeringskraven inte är uppfyllda ska den delge huvudkontoret inom två månader från det delgivande som avses i punkt 1, och huvudkontoret får överklaga detta i enlighet med nationell lagstiftning.

4. Om en värdmedlemsstat fastställer att små och medelstora företags verksamhet på dess territorium kan betraktas som fasta driftställen ska den underrätta inlämningsmyndigheten. På grundval av dessa uppgifter ska inlämningsmyndigheten informera den behöriga skattemyndigheten i värdmedlemsstaten om huruvida huvudkontoret tillämpar reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning på sina fasta driftställen.

Artikel 7

Period under vilken valmöjligheten att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning ska gälla

1. Det huvudkontor som har valt att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning på sina fasta driftställen i en värdmedlemsstat eller flera värdmedlemsstater ska tillämpa dessa regler under en period på fem beskattningsår.
2. Vid utgången av den period som avses i punkt 1 ska reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning upphöra att gälla för fasta driftställen som är belägna i värdmedlemsstaten, såvida inte huvudkontoret delger inlämningsmyndigheten att den valt att förlänga tillämpningen av reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning i enlighet med förfarandet i artikel 9.

Artikel 8

Upphävande av valmöjligheten att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning

1. Valmöjligheten att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning ska upphävas före utgången av den femårsperiod som avses i artikel 7.1 av något av följande skäl:
 - a) De små och medelstora företag som avses i artikel 2.1 flyttar sin skatterättsliga hemvist utanför den medlemsstat där företaget har sitt huvudkontor.
 - b) Under de två senaste beskattningsåren har den gemensamma omsättningen för dess fasta driftställen varit tre gånger så stor som huvudkontorets omsättning.
2. I något av de fall som avses i punkt 1 ska reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning upphöra att gälla från och med det beskattningsår som följer på det år under vilket de orsaker som avses i punkt 1 uppstår.
3. Inlämningsmyndigheten ska informera värdmedlemsstaten om det upphävande som avses i punkt 1 före utgången av det beskattningsår under vilket orsakerna till uppsägningen uppstod.
4. Om de små och medelstora företag som avses i artikel 2.1 flyttar sin skatterättsliga hemvist till en annan medlemsstat kan de välja att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning i den nya medlemsstat där de har skatterättslig hemvist i enlighet med artiklarna 4–7. Detta ska betraktas som ett nytt val.

Artikel 9

Förlängning av valmöjligheten att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning

1. Om huvudkontoret vill förlänga sitt val ska det delge inlämningsmyndigheten om detta minst sex månader före utgången av den period som avses i artikel 7.1 och förteckna namnen på värdmedlemsstaterna. Inlämningsmyndigheten ska kontrollera att de små och medelstora företagen fortsätter att uppfylla de kvalificeringskrav som anges i artikel 4.
2. Inlämningsmyndigheten ska bekräfta möjligheten till förlängning inom en period på två månader från mottagandet av det delgivande som avses i punkt 1 efter det att den har kontrollerat att de kvalificeringskrav som anges i artikel 4 är uppfyllda. Den ska delge huvudkontoret sitt beslut tillsammans med information om att de grunder för undantag som anges i artikel 10 inte är tillämpliga. Inlämningsmyndigheten ska också informera skattemyndigheterna i värdmedlemsstaten om förlängningen inom fyra månader från mottagandet av det delgivande som avses i punkt 1.

Artikel 10

Undantag när det gäller förlängning av valmöjligheten att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning

Huvudkontoret ska inte ha rätt att förlänga valet att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning om någon av följande situationer uppstår under den femårsperiod då reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning började tillämpas:

- a) Under två beskattningsår tagna var för sig har den gemensamma omsättningen för dess fasta driftställen varit dubbelt så hög som huvudkontorets omsättning.
- b) De små och medelstora företagen bildar ett eller flera dotterbolag inom eller utanför unionen.
- c) Det kriterium som anges i artikel 2.1 d har inte uppfyllts under två på varandra följande beskattningsår.

Artikel 11

Inlämning av skattedeklaration för huvudkontorsbaserad beskattning, taxering och samordning mellan myndigheter

1. Huvudkontoret ska inlämna skattedeklarationen för huvudkontorsbaserad beskattning till inlämningsmyndigheten.
2. Skattedeklarationen för huvudkontorsbaserad beskattning ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Små och medelstora företags skattskyldighet med avseende på deras beskattningsbara resultat i den medlemsstat där företaget har sitt huvudkontor.
 - b) Små och medelstora företags skattskyldighet med avseende på det beskattningsbara resultatet för varje fast driftställe i andra medlemsstater. Skattskyldigheten ska beräknas genom att den nationella skattesatsen i respektive värdmedlemsstat tillämpas på det beskattningsbara resultatet, såsom det beräknats i enlighet med reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning.
3. Om små och medelstora företags fasta driftsställe eller fasta driftställen inte är skyldiga att upprätta separata finansiella rapporter för helåret enligt värdmedlemsstatens lagstiftning ska den huvudkontorsbaserade skattedeklarationen innehålla följande information:
 - a) Tillgångar och skulder som hänförs till det fasta driftstället eller de fasta driftställena.
 - b) Vinster som kan hänföras till det fasta driftstället eller de fasta driftställena i andra medlemsstater.
4. Inlämningsmyndigheten ska delge följande:
 - a) En taxering av huvudkontoret.
 - b) Ett förslag till taxering av varje fast driftställe.
5. Inlämningsmyndigheten ska till värdmedlemsstatens skattemyndighet lämna följande handlingar och uppgifter, i enlighet med reglerna i artikel 14:
 - a) Skattedeklarationen för huvudkontorsbaserad beskattning, åtföljd av kopior av finansiella rapporter för helåret och andra relevanta handlingar, i enlighet med lagstadgade krav och uppställda i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget.

- b) Ett förslag till taxering av det relevanta fasta driftstället.
- c) Vid behov, all annan information som gör det möjligt att fastställa ytterligare nationella eller regionala icke vinstbaserade eller vinstbaserade skatter eller tillägsskatter eller andra inbördes relaterade former av personlig inkomstskatt, i enlighet med värdmedlemsstatens skatteregler.

De upplysningar som avses i denna punkt ska lämnas genom det automatiska utbyte av upplysningar som avses i artikel [8ae] i direktiv 2011/16/EU.

- 6. Skattemyndigheten i värdmedlemsstaten ska godta eller avvisa det förslag till taxering som avses i punkt 5 b inom två månader från mottagandet och delge detta till inlämningsmyndigheten.
- 7. Om skattemyndigheten i värdmedlemsstaten godtar förslaget till taxering eller inte invänder inom den tidsfrist som avses i punkt 6, blir förslaget till taxering slutgiltigt och kan överklagas av huvudkontoret till inlämningsmyndigheten och i enlighet med de nationella reglerna i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget.
- 8. Om skattemyndigheten i värdmedlemsstaten avvisar förslaget till taxering ska den revidera taxeringen i samband med fördelningen av vinst till det fasta driftstället i enlighet med bestämmelserna i det tillämpliga bilaterala avtalet för undvikande av dubbelbeskattning mellan värdmedlemsstaten och den medlemsstat där huvudkontoret är beläget. Efter det att fördelningen av vinst till det fasta driftstället har reviderats och delgivits inlämningsmyndigheten i enlighet med artikel 8ae i direktiv 2011/16/EU, ska inlämningsmyndigheten beräkna det beskattningsbara resultatet på nytt i enlighet med skattereglerna i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget, och denna medlemsstat ska utfärda en reviderad taxering. Skattebetalaren ska ha rätt att överklaga den reviderade taxeringen till domstol i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget. Tvister om storleken på den vinst som kan hänföras till det fasta driftstället ska lösas i enlighet med det tillämpliga bilaterala avtalet för undvikande av dubbelbeskattning eller bestämmelserna i rådets direktiv (EU) 2017/1852 av den 10 oktober 2017¹⁷.
- 8. 9. Om vissa kostnader för det fasta driftställets anställda enligt värdmedlemsstatens skatteregler är avdragsgilla i den mån respektive belopp beskattas på den anställdes nivå eller är föremål för socialförsäkringsavgifter, och det inte finns någon liknande skattebehandling i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget och som tillåter ett sådant avdrag, ska huvudkontoret och värdmedlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att förhindra eventuella missmatchningar.

Artikel 12

Uppbörd av skatt som ska betalas av det fasta driftstället eller de fasta driftställena i värdmedlemsstaten eller värdmedlemsstaterna

- 1. Huvudkontoret ska, genom inlämningsmyndigheten, reglera skattskyldigheten avseende både sitt eget beskattningsbara resultat och det beskattningsbara resultatet för det fasta driftstället eller de fasta driftställena i värdmedlemsstaten eller värdmedlemsstaterna.

¹⁷ Rådets direktiv (EU) 2017/1852 av den 10 oktober 2017 om skattetvistlösningsmekanismer i Europeiska unionen, (EUT L 265, 14.10.2017, s. 1).

2. Inlämningsmyndigheten ska uppbära den skatt som motsvarar skattskyldigheten för huvudkontorets alla fasta driftställen i unionen, tillämpa skattesatsen i respektive värdmedlemsstat och överföra det relevanta beloppet till den behöriga myndigheten i respektive värdmedlemsstat.
3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska arrangemang som är nödvändiga för att säkerställa uppbörd och överföring av den skatt som motsvarar det fasta driftställets eller de fasta driftställes skattskyldighet från den medlemsstat där huvudkontoret är beläget till värdmedlemsstaten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.

Artikel 13

Revisioner, rättsmedel och tvistlösning

1. Om inte annat anges ska reglerna i detta direktiv inte påverka medlemsstaternas nationella regler för lokala skatterevisioner, rättsmedel och förfaranden, eller de tvistlösningsmekanismer som finns tillgängliga på unionsnivå eller som föreskrivs i tillämpliga bilaterala skatteavtal för att undvika dubbelbeskattning.
2. Skattemyndigheten i värdmedlemsstaten får begära att en revision genomförs tillsammans med inlämningsmyndigheten avseende beräkningen av det beskattningsbara resultatet för det fasta driftstället i enlighet med reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning, fördelningen av vinst till det fasta driftstället och/eller den tillämpliga skattesatsen. Gemensamma revisioner ska utföras i enlighet med rådets direktiv 2011/16/EU¹⁸. Utan hinder av bestämmelserna i ovannämnda direktiv ska den anmodade behöriga myndigheten godta en sådan begäran från myndigheterna i värdmedlemsstaten.

Artikel 14

Ändringar av direktiv 2011/16/EU

1. Direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011¹⁹ ska ändras på följande sätt:
 - 1) I artikel 3 ska punkt 9 ändras på följande sätt:
 - a) Led a ska ersättas med följande: ”a) vid tillämpning av artiklarna 8.1 och 8a–8ae, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller. Med tillgängliga upplysningar enligt artikel 8.1 avses sådana upplysningar i skattemyndigheternas akter i den medlemsstat som lämnar upplysningarna, vilka kan inhämtas i enlighet med förfarandena för insamling och behandling av upplysningar i den medlemsstaten.”
 - b) Led c ska ersättas med följande: ”c) vid tillämpning av andra bestämmelser i detta direktiv än artiklarna 8.1, 8.3a, 8a–8ae, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar i enlighet med leden a och b i denna punkt.”
 - 2) Följande artikel ska läggas till som artikel 8ae:

”Artikel 8ae

¹⁸ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹⁹ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

Tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om val enligt alternativet att tillämpa regler för huvudkontorsbaserad beskattning, skattedeklarationer för huvudkontorsbaserad beskattning och förslag till taxering.

- 1.1. Om ett huvudkontor enligt definitionen i artikel 3.2 i direktivet om fastställande av regler för huvudkontorsbaserad beskattning för mikroföretag samt små och medelstora företag²⁰ som väljer att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning på sitt fasta driftställe eller sina fasta driftställen i enlighet med artikel 6 i det direktivet, uppfyller kvalificeringskraven för att tillämpa sådana regler, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget genom automatiskt utbyte av upplysningar informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det fasta driftstället är beläget att det beskattningsbara resultatet för det relevanta fasta driftstället ska beräknas i enlighet med reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning. Denna information ska lämnas inom två månader från huvudkontorets delgivande om att det valt att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning.
- 1.2. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det fasta driftstället är beläget ska, inom tre månader från delgivandet, informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget den skattesats som är tillämplig för att fastställa skattskyldigheten för det fasta driftställe som är beläget eller de fasta driftställen som är belägna på dess territorium, att den behöriga myndigheten i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget delgivit beslutet om tillämpningen av reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning.
- 1.3. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget ska genom automatiskt utbyte av upplysningar vidarebefordra de upplysningar som anges i punkt 2 i denna artikel till den behöriga myndighet eller de behöriga myndigheterna i den medlemsstat eller de medlemsstater där det fasta driftstället är beläget eller de fasta driftställena är belägna i enlighet med de praktiska arrangemang som antagits i enlighet med artikel 21.
- 1.4. De upplysningar som den behöriga myndigheten i en medlemsstat ska lämna enligt punkt 1 ska innehålla följande:
 - i) Skattedeklaration för huvudkontorsbaserad beskattning.
 - ii) Kopior av finansiella rapporter för helåret och andra relevanta handlingar, i enlighet med vad som krävs och utarbetats i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget.
 - iii) Ett förslag till taxering av det relevanta fasta driftstället.
 - iv) Vid behov, alla andra upplysningar som gör det möjligt att fastställa ytterligare nationella eller regionala icke vinstbaserade eller vinstbaserade skatter eller tilläggsskatter eller andra inbördes relaterade former av personlig inkomstskatt, i enlighet med värdmedlemsstatens skatteregler.
- 1.5. Utbytet av upplysningar ska äga rum omedelbart efter utfärdandet av förslaget till taxering och senast en månad efter utfärdandet.
- 1.6. Om skattemyndigheten i den medlemsstaten där det fasta driftstället är beläget eller de fasta driftställena är belägna reviderar förslaget till taxering i samband med fördelningen

²⁰

Direktiv... [EUT: För in nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för det direktivet].

av vinst till det fasta driftstället i enlighet med bestämmelserna i det tillämpliga bilaterala avtalet för undvikande av dubbelbeskattning mellan värdmedlemsstaten och den medlemsstat där huvudkontoret är beläget, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget, efter att ha avslagit det förslag till taxering som utfärdats av den medlemsstat där huvudkontoret är beläget, inom en månad från det att det utfärdades, delge den behöriga myndigheten i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget om det reviderade förslaget till taxering i syfte att på nytt beräkna det beskattningsbara resultatet för det fasta driftstället, utfärda en reviderad taxering och uppbära skatten.

- 1.7. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska arrangemang som är nödvändiga för att fastställa formen, innehållet och språkraven i det delgivande som avses i denna artikel 8. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 26.2.

].

2. I artikel 20 ska punkt 4 ersättas med följande:

4. Det automatiska utbytet av upplysningar enligt artiklarna 8, 8ac och 8ae ska ske med användning av ett standardiserat datorformat som syftar till att underlätta sådant automatiskt utbyte, som antagits av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.”

KAPITEL III SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011²¹.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 16

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 2.2 ges till kommissionen tills vidare från och med [den dag då detta direktiv träder i kraft].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 2.2 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med sakkunniga som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den underrätta rådet om detta.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 2.2 ska träda i kraft endast om rådet inte har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period ska på rådets initiativ förlängas med två månader.

Artikel 17

Europaparlamentet ska informeras

Kommissionen ska informera Europaparlamentet om antagandet av delegerade akter, eventuella invändningar som formulerats mot dem och om rådets återkallelse av delegeringen av befogenheter.

Artikel 18

Dataskydd

1. Medlemsstaterna får behandla personuppgifter enligt detta direktiv endast i syfte att kontrollera kvalificeringskraven eller fastställa den skattskyldighet som avses i artiklarna 4, 9 och 11 i detta direktiv. Vid behandling av personuppgifter, i syfte att kontrollera kvalificeringskraven eller fastställa skattskyldigheten i enlighet med detta direktiv, ska medlemsstaternas behöriga myndigheter betraktas som personuppgiftsansvariga i den mening som avses i artikel 4.7 i förordning (EU) 2016/679 inom ramen för sin respektive verksamhet i enlighet med detta direktiv.
2. Upplysningar, inbegripet personuppgifter, som behandlas i enlighet med detta direktiv ska lagras endast så länge som det är nödvändigt för att uppnå syftet med detta direktiv, i synnerhet vad gäller att kontrollera kvalificeringskraven och fastställa skattebetalarnas skattskyldighet, i enlighet med varje personuppgiftsansvarigs nationella regler om preskription, men under inga omständigheter längre än tio år.

Artikel 19

Kommissionens översyn av tillämpningen av detta direktiv

1. Fem år efter det att detta direktiv börjar tillämpas ska kommissionen undersöka och utvärdera dess funktion och rapportera om detta till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett förslag om ändring av detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna relevanta upplysningar för utvärderingen av direktivet, i enlighet med punkt 3, inbegripet sammanlagda uppgifter om antalet kvalificerade små och medelstora företag jämfört med antalet små och medelstora företag som valt att delta i förenklingen, deras omsättning och kostnaderna för att följa skattereglerna i förhållande till omsättningen, uppgifter om antalet små och medelstora företag som expanderade över gränserna genom att upprätta ett fast driftställe och antalet små och medelstora företag som uteslutits på grund av att de skapat ett dotterbolag, eller kostnaderna för att följa skattereglerna för små och medelstora företag som tillämpar valmöjligheten.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera vilka upplysningar som medlemsstaterna ska lämna för utvärderingen, enligt vad som anges i punkt 2, samt i vilket format och på vilka villkor dessa upplysningar ska lämnas.
4. Upplysningar som har lämnats till kommissionen i enlighet med punkt 2 ska behandlas konfidentiellt av kommissionen i enlighet med de bestämmelser som gäller för unionsinstitutionerna och artikel 18 i detta direktiv.
5. Upplysningar som har lämnats till kommissionen av en medlemsstat enligt artikel 2, samt alla rapporter eller dokument som har utarbetats av kommissionen med användning av sådana upplysningar, får lämnas till övriga medlemsstater. Sådana lämnade upplysningar ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten eller de mottagande medlemsstaterna.

Artikel 20 **Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2025 anta och offentliggöra de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa åtgärder från och med den 1 januari 2026.

När en medlemsstat antar dessa åtgärder ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Varje medlemsstat ska själv utfärda närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras.

2. När detta direktiv har trätt i kraft ska medlemsstaterna underrätta kommissionen, i så god tid att den hinner lämna synpunkter om alla förslag till lagar och andra författningar som de avser att anta inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 21 **Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 22 **Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Rådets direktiv (EU) 2023/XXX av den XX om inrättande av ett huvudkontorsbaserat skattesystem för mikroföretag, samt små och medelstora företag och om ändring av direktiv 2011/16/EU

1.2. Berörda politikområden

Skattepolitik

1.3. Förslaget eller initiativet avser

X en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd²²

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Förslaget syftar till att fastställa ett skatteregelveck till stöd för den inre marknaden, särskilt för små och medelstora företag. Det finns för närvarande inget gemensamt bolagsskattesystem för beräkning av EU-företagens beskattningsbara intäkter, utan 27 olika nationella system, vilket gör det svårt och kostsamt för företagen att bedriva verksamhet på hela den inre marknaden. Förslaget tillgodoser behovet av, och skapar skattesäkerhet och gör det enklare att följa skattereglerna, för vissa små och medelstora företag som befinner sig i ett begynnande skede av sin expansion och därmed har skattepliktig verksamhet i andra medlemsstater än sin ursprungsmedlemsstat (medlemsstat där huvudkontoret är beläget). För detta ändamål bygger förslaget framför allt på ett regelverk för ömsesidigt erkännande, enligt vilken de medlemsstater som expanderar (där det fasta driftstället är beläget) godtar att skattereglerna i den medlemsstat där huvudkontoret är beläget tillämpas vid beräkningen av det fasta driftställets beskattningsbara resultat på deras territorier.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

Specifikt mål

1) Det första specifika målet med förslaget är att minska kostnaderna för att följa skattereglerna för små och medelstora företag. Eftersom förslaget kommer att ge EU-företagen ett gemensamt regelverk som gör det möjligt att tillämpa en enda uppsättning skatteregler när de bedriver verksamhet i en annan medlemsstat genom ett fast driftställe, jämfört med den nuvarande miljön, bör det ta mindre resurser för företagen att följa reglerna.

²²

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

- 2) För det andra syftar förslaget till att främja gränsöverskridande expansion, särskilt av små och medelstora företag i deras inledande expansionsskede.
- 3) För det tredje kommer förslaget att bidra till att säkerställa lika villkor för små och medelstora företags deltagande på den inre marknaden, med tanke på att små och medelstora företag tenderar att bära kostnaderna för att följa skattereglerna på ett oproportionerligt sätt och deras affärsbeslut därför påverkas avsevärt jämfört med andra större företagare.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Genom förslaget införs ett gemensamt regelverk med skatteregler som kommer att göra det möjligt för små och medelstora företag att välja att fortsätta att tillämpa de skatteregler som de känner till (skattereglerna i deras ursprungsmedlemsstat: regler för huvudkontorsbaserad beskattning) även när de bedriver verksamhet i en annan medlemsstat via ett fast driftställe. Det kommer främst att syfta till att förenkla för skattebetalarna och främja tillväxt och investeringar på den inre marknaden och samtidigt skapa lika villkor för företagen.

1.4.4. Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Särskilda mål	Indikatorer	Mätverktyg
Minska små och medelstora företags kostnader för att följa skattereglerna.	Kostnaderna för att följa skattereglerna för små och medelstora företag, i förhållande till deras omsättning och för jämförbara små och medelstora företag som inte tillämpar den föreslagna förenklingen.	- Undersökning om skatterelaterade frågor för små och medelstora företag, utförd av GD Skatter och tullar, eventuellt med externt bistånd, i samarbete med medlemsstaternas skattemyndigheter. - Använda en uppdaterad version av studien om små och medelstora företags resultat som utförts för Europeiska kommissionens räkning för att inkludera frågor som ger uppgifter om dessa indikatorer. - Enkät om aggregerade uppgifter från GD Skatter och tullar till medlemsstaternas skattemyndigheter, som borde ha tillgång till denna information. - Uppgifter som GD Skatter och tullar mottagit från medlemsstaternas skattemyndigheter
Uppmuntra små och medelstora företags gränsöverskridande expansion	- Antalet små och medelstora företag som valt att delta - Antalet små och medelstora företag som expanderade över gränserna genom att inrätta ett fast driftställe - Antalet små och medelstora företag som istället inrättar ett dotterbolag - Återkoppling från berörda parter om den praktiska användningen och effekterna av reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning	

Säkerställa lika villkor för små och medelstora företags deltagande på den inre marknaden	• Antalet små och medelstora företag som expanderade över gränserna genom att upprätta ett fast driftställe • Omsättning för små och medelstora företag som omfattas, i förhållande till jämförbara små och medelstora företag som inte tillämpar den föreslagna förenklingen • Återkoppling från berörda parter om den praktiska användningen och effekterna av reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning	• Använda olika EU-forum för att få återkoppling från nationella myndigheter och företrädare för små och medelstora företag •
---	---	--

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Systemet är frivilligt för små och medelstora företag med gränsöverskridande verksamhet via fasta driftställen. Det är svårt att förutse omfattningen på/antalet skattebetalare som kommer att välja att delta i systemet.

Utbytet av upplysningar är riktat och görs bara mellan de berörda medlemsstaterna (den medlemsstat där huvudkontoret är beläget och värdmedlemsstater).

När ett huvudkontor uppfyller kraven och väljer att tillämpa reglerna för huvudkontorsbaserad beskattning, ska de berörda medlemsstaterna utbyta relevanta dokument, såsom skattedeklarationer, taxering och finansiella rapporter. Begränsade utbyten från värdmedlemsstaten till den medlemsstat där huvudkontoret är beläget kommer också att omfatta den tillämpliga skattesatsen.

För att underlätta tjänstemännens verksamhet och kommunikation mellan de berörda medlemsstaterna måste kommissionen anta nödvändiga praktiska arrangemang, inbegripet åtgärder för att standardisera utbytet av upplysningar mellan medlemsstaterna.

För det automatiska utbytet av upplysningar måste medlemsstaterna där huvudkontoren är belägna utbyta de upplysningar som krävs enligt detta förslag med andra värdmedlemsstater, och tvärtom, via ett bilateralt nätverk mellan de berörda medlemsstaterna, på elektronisk väg med hjälp av EU:s gemensamma kommunikationsnät (CCN), som är tillgängligt för alla medlemsstater. Det schema som ska användas ska därefter utvecklas av kommissionen. Kommissionen kommer att ha i uppgift att tillhandahålla medlemsstaterna plattformen för utbyte av upplysningar CCN och förblir personuppgiftsbiträde med begränsad tillgång. Generellt sett kommer de praktiska arrangemang som för närvarande används enligt direktivet även att användas i förslaget.

Vad gäller tidpunkten för upprättandet av det format som ska användas för utbytet av upplysningar behöver medlemsstaterna och kommissionen en viss tid på sig efter antagandet av förslaget för att kunna införa systemen för utbyte av upplysningar mellan medlemsstaterna. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Enskilda åtgärder från medlemsstaternas sida skulle inte ge någon effektiv och ändamålsenlig lösning för att säkerställa ett genomförbart gemensamt skatteregelverk för små och medelstora företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet. I stället för att varje medlemsstat separat avsätter personalresurser för att bedöma skattskyldigheten för en och samma skattebetalare som bedriver gränsöverskridande verksamhet, kommer dessa tillgängliga resurser nu att användas kollektivt på ett mer effektivt och målinriktat sätt genom utbyte av upplysningar mellan de berörda skattemyndigheterna. En EU-strategi förefaller att föredra, eftersom den kan underlätta driften och kommunikationen av detta nätverk och skapa större samstämmighet och minska den administrativa bördan för skattebetalare och skattemyndigheter.

1.5.2. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Initiativet är en ny mekanism. Det rekommenderade alternativet i konsekvensbedömningen är en gemensam kontaktpunkt. Detta alternativ innebär att huvudkontorets skattedeklaration skulle hanteras centralt via inlämningsmyndigheten och detsamma för de separata taxeringarna för huvudkontoret och för de fasta driftställena, medan revisioner, överklaganden och tvistlösning i första hand skulle förbli lokala i enlighet med den nationella skattesuveräniteten. Detta alternativ prioriterar enkelhet och bevarar den administrativa bördan för skattemyndigheterna på en rimlig nivå, samtidigt som det skapar bästa möjliga balans mellan enkelheten hos en gemensam kontaktpunkt och den roll som medlemsstaternas nationella myndigheter spelar. Detta bör minska kostnaderna för att följa skattereglerna för små och medelstora företag och skattemyndigheter, åtminstone gradvis, och främja den inre marknaden som en miljö för tillväxt och investeringar.

Det bilaterala nätverket mellan den medlemsstat där huvudkontoret är beläget och värdmedlemsstaten kommer att spela en viktig roll i denna balans. De kommer att syfta till att säkerställa en smidig kommunikation och ett lämpligt utbyte av upplysningar i rätt tid.

1.5.3. *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

I kommissionens meddelande om bolagsbeskattning för 2000-talet, som bekräftades i ordförande Ursula von der Leyens tal om tillståndet i unionen 2022, åtog sig kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om förenklad beskattning för små och medelstora företag. I möjligaste mån kommer förslaget att använda de förfaranden, arrangemang och it-verktyg som redan inrättats eller håller på att utarbetas inom ramen för direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning.

1.5.4. *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Genomförandekostnaderna för initiativet kommer att finansieras genom EU-budgeten endast när det gäller de centrala delarna av systemet för automatiskt utbyte av upplysningar. I annat fall ankommer det på medlemsstaterna att genomföra de planerade åtgärderna.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ begränsad varaktighet

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

X obegränsad varaktighet

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet²³

X Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Detta förslag bygger på det befintliga regelverket och de befintliga systemen för automatiskt utbyte av upplysningar genom användning av CCN. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna ta fram standardformulär och standardiserade dataformat för utbytet av upplysningar genom genomförandeåtgärder. Vad gäller det gemensamma kommunikationsnätet, som ska möjliggöra utbyte av upplysningar mellan medlemsstaterna, är kommissionen ansvarig

²³

Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

för utvecklingen och driften av ett sådant nät och medlemsstaterna åtar sig att skapa en lämplig nationell infrastruktur som möjliggör utbyte av upplysningar via nätet.

2. FÖRVALTNINGSÅTGÄRDER

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

För att övervaka och utvärdera genomförandet av direktivet kommer det inledningsvis att bli nödvändigt att ge medlemsstaterna tid och allt nödvändigt stöd för att genomföra EU-reglerna på ett korrekt sätt.

Medlemsstaterna bör till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de kommer att anta inom det område som omfattas av detta direktiv och bör även tillhandahålla all relevant information som kommissionen kan behöva för utvärderingen.

Utöver en utvärdering kommer initiativets ändamålsenlighet och effektivitet att regelbundet och kontinuerligt övervakas med hjälp av följande på förhand fastställda indikatorer:

- Kostnaderna för att följa skattereglerna för små och medelstora företag, i förhållande till deras omsättning och för jämförbara små och medelstora företag som inte tillämpar den föreslagna förenklingen.
- Antalet små och medelstora företag som valt att delta.
- Antalet små och medelstora företag som expanderade över gränserna genom att inrätta ett fast driftställe.
- Antalet små och medelstora företag som istället inrättar ett dotterbolag.
- Omsättning för små och medelstora företag som omfattas, i förhållande till jämförbara små och medelstora företag som inte tillämpar den föreslagna förenklingen.

Medlemsstaterna ska rapportera dessa uppgifter till kommissionen för utvärderingsändamål.

Kommissionen kommer att se över situationen i medlemsstaterna fem år efter det att direktivets regler börjar gälla och offentliggöra en rapport.

Resultaten kommer att ingå i den rapport till Europaparlamentet och rådet som ska läggas fram senast den 31 december 2031, i förekommande fall åtföljd av ett förslag till ändring.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Medlemsstaternas behöriga myndigheter (skattemyndigheter) kommer att ansvara för genomförandet av initiativet. De kommer att ansvara för att finansiera sina nationella system och anpassningar som krävs för de utbyten som ska göras genom CCN för förslagens syften.

Kommissionen kommer att inrätta den infrastruktur som kommer att göra det möjligt att utbyta upplysningar mellan medlemsstaternas skattemyndigheter. Kommissionen kommer att finansiera de system som behövs för att möjliggöra utbyten som kommer att genomgå de viktigaste kontrollerna för upphandlingsavtal, teknisk kontroll av upphandlingen, förhandskontroll av åtaganden och förhandskontroll av betalningar.

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Den föreslagna interventionen kommer att baseras på ett deklarationssystem, eftersom de skatteupplysningar som ska utbytas bygger på upplysningar som den skattskyldige själv rapporterar i skattedeklarationer och finansiella rapporter. Detta medför en risk för att små och medelstora företag som omfattas av tillämpningsområdet underlåter att deklarerar eller lämnar felaktiga uppgifter när de gör en självbedömning mot bakgrund av de kriterier för substans som anges i förslaget. Medlemsstaterna utfärdar därefter taxeringar och kan därför granska sådana självbedömningar. När sådana revisioner äger rum kommer medlemsstaterna att vara skyldiga att årligen dela statistik med kommissionen, inklusive antalet enheter som har granskats och sanktioner om reglerna inte följs.

För att hantera risken för att enheter och arrangemang inte följer reglerna innehåller förslaget inget sanktionsregelverk, eftersom detta bygger på det sanktionssystem som redan finns i varje medlemsstat vad gäller skattefrågor. De nationella skattemyndigheterna kommer att ha ansvaret för att verkställa sanktioner och mer allmänt säkerställa att förslaget följs. Sanktioner införs på nationell nivå. Dessutom kommer de nationella skattemyndigheterna att kunna utföra revisioner för att upptäcka och avskräcka från att inte följa reglerna.

Offentlig upphandling

Kontrollförfarandena för upphandling anges i budgetförordningen. Alla upphandlingsavtal upprättas efter det etablerade förfarandet för kontroll av kommissionens avdelningar för betalning, med beaktande av avtalsenliga skyldigheter och principerna om sund ekonomisk och allmän förvaltning. Bestämmelser om bedrägeribekämpning (kontroller, rapporter osv.) ingår i alla avtal som ingås mellan kommissionen och stödmottagarna. Detaljerade kravspecifikationer utformas och utgör basen för varje enskilt avtal. Godkännandeprocessen följer strikt GD Skatter och tullars TEMPO-metod: De förväntade resultaten granskas, ändras vid behov och godkänns (eller avvisas) slutligen uttryckligen. För att en faktura ska betalas krävs ett ”godkännandebrev”.

Tekniska kontroller vid upphandling

GD Skatter och tullar utför kontroller av de resultat som ska levereras och övervakar de verksamheter och tjänster som utförs av uppdragstagarna. GD Skatter och tullar utför även regelbundet kvalitets- och säkerhetsrevisioner rörande uppdragstagarna. Vid kvalitetsrevisioner kontrolleras huruvida uppdragstagarnas faktiska processer överensstämmer med de regler och förfaranden som angetts i deras kvalitetsplaner. Vid säkerhetsrevisioner granskas de specifika processerna, förfarandena och systemen.

Utöver ovan nämnda kontroller utför GD Skatter och tullar traditionella budgetkontroller:

Förhandskontroll av åtaganden

Alla åtaganden av GD Skatter och tullar kontrolleras av chefen för enheten för finansiering, offentlig upphandling och regelefterlevnad. Följaktligen täcks 100 % av de belopp som det har gjorts åtaganden för av en förhandskontroll. Detta förfarande medför en hög grad av säkerhet i fråga om transaktionernas laglighet och korrekthet.

Förhandskontroll av betalningar

100 % av betalningarna är förhandskontrollerade. Dessutom väljs vissa betalningar slumpmässigt ut för ytterligare förhandskontroller som utförs av chefen för enheten för finansiering, offentlig upphandling och regelefterlevnad. För denna aktivitet finns inget resultatmål angående täckningsgraden, eftersom syftet med kontrollen är att granska betalningar "slumpmässigt" för att kontrollera att de förberetts enligt kraven. De återstående betalningarna behandlas på daglig basis enligt de gällande reglerna.

Förklaringar av den vidaredelegerade utanordnaren

Samtliga vidaredelegerade utanordnare undertecknar förklaringar till stöd för den årliga verksamhetsrapporten för det berörda året. Dessa förklaringar täcker verksamheterna inom programmet. Vidaredelegerade utanordnare förklarar att de verksamheter som har samband med genomförandet av budgeten har utförts enligt principerna om sund ekonomisk förvaltning, att införda förvaltnings- och kontrollsystem har medfört en tillräcklig grad av säkerhet rörande transaktionernas laglighet och korrekthet, att de risker som är knutna till dessa verksamheter har identifierats och rapporterats korrekt och att motverkande åtgärder har genomförts.

- 2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Genom dessa kontroller får GD Skatter och tullar en tillräcklig grad av säkerhet rörande utgifternas kvalitet och korrekthet och minskar risken för att reglerna inte efterlevs. De ovan nämnda kontrollstrategiåtgärderna minskar de potentiella riskerna under målet på 2 % och når ut till alla mottagare. Eventuella åtgärder för ytterligare riskreducering skulle medföra oproportionellt höga kostnader och övervägs således inte. De övergripande kostnader som rör genomförandet av ovan nämnda kontrollstrategi – för alla utgifter inom ramen för Fiscalis 2027-programmet – är begränsade till 1,6 % av de totala utbetalningarna. Proportionen förväntas förbli densamma för detta initiativ. Programmets kontrollstrategi bedöms vara effektiv för sitt syfte att begränsa risken för bristande regelefterlevnad till praktiskt taget noll och står i proportion till relaterade risker.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får utföra utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999²⁴ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96²⁵, i syfte att fastställa om det i samband med ett avtal eller beslut om bidrag eller avtal som finansieras enligt den här förordningen, har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens finansiella intressen.

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 1).

²⁵ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen *i nummerföljd*

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik			Typ av utgifter	Bidrag			
	Antal:	03	04	0100	Diff./Icke-diff. ²⁶	från Eftaländer ²⁷	från kandidatländer ²⁸	från tredjeländer
1 – inre marknaden, innovation och digitalisering	Förbättring av skattesystemens funktionssätt			Differentierade	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen *i nummerföljd*

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgift	Bidrag			
	Antal	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

²⁶ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

²⁷ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

²⁸ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Antal 1	Inre marknaden, innovation och digitalisering
------------------------------------	------------	---

GD: Skatter och tullar			År N ²⁹	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
○ Driftsanslag										
Budgetrubrik ³⁰ 03.04.01	Åtaganden	(1a)	0,200	0,400	0,200	0,100	0,090			0,990
	Betalningar	(2 a)		0,200	0,400	0,200	0,100	0,090		0,990
Budgetrubrik	Åtaganden	(1b)								
	Betalningar	(2b)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program ³¹										
Budgetrubrik		3)								
TOTALA anslag	Åtaganden	=1a+1b +3	0,200	0,400	0,200	0,100	0,090			0,990

²⁹ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "N" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för påföljande år.

³⁰ Enligt den officiella kontoplanen.

³¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

för GD Skatter och tullar	Betalningar	=2a+2b +3		0,200	0,400	0,200	0,100	0,090		0,990
----------------------------------	-------------	--------------	--	-------	-------	-------	-------	-------	--	--------------

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT Den fleråriga budgetramen 2021–2027
GD: Skatter och tullar							
○ Personalresurser		0,170	0,170	0,080	0,080	0,040	0,540
○ Övriga administrativa utgifter		0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
TOTALT för GD Skatter och tullar		0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,533

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,533
--	---------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT Den fleråriga budgetramen
--	--	------	------	------	------	------	---

							2021–2027
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,374	0,574	0,282	0,182	0,131	1,543
	Betalningar	0,174	0,374	0,482	0,282	0,141	1,453

TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–7 i den fleråriga budgetramen									

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och resultat ↓			2023		2024		2025		2026		2027		2028		TOTALT	
	RESULTAT															
	Typ ³²	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ³³ ...																
Specifikationer				0,200		0,300		0,170								0,670
Utveckling						0,090				0,010						0,100

³² Resultat som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som finansierats, antal km vägar som byggts osv.).

³³ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

Underhåll										0,050		0,050		0,050		0,150
Stöd								0,010		0,030		0,030		0,030		0,100
Utbildning								0,010								0,010
Hantering av it-tjänster						0,010		0,010		0,010		0,010		0,010		0,050
Delsumma för specifikt mål nr 1				0,200		0,400		0,200		0,090		0,090		0,090		1,070
SPECIFIKT MÅL nr 2...																
- Resultat																
Delsumma för specifikt mål nr 2																
TOTALT				0,200		0,400		0,200		0,090		0,90		0,090		1,070

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
--	------------	------------	------------	------------	------------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen						
Personalresurser	0,170	0,170	0,080	0,080	0,040	0,540
Övriga administrativa utgifter	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen						
TOTALT	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,553

Utanför RUBRIK 7³⁴ i den fleråriga budgetramen						
Personalresurser						
Övriga utgifter av administrativ natur						
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen						

TOTALT	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,553
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs

³⁴ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

3.2.3.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt
○ Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)						
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	1	1	1	0,5	0,25	1
20 01 02 03 (vid delegationer)						
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)						
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)						
Annan budgetrubrik (ange vilken)						
○ Extern personal (i heltidsekvivalenter)³⁵						
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)						
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)						
XX 01 xx yy zz ³⁶	- vid huvudkontoret					
	- vid delegationer					
01 01 01 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)						
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)						
Annan budgetrubrik (ange vilken)						
TOTALT	1	1	1	0,5	0,25	1

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Förberedelse av möten och korrespondens med medlemsstaterna, arbete med formulär, it-format och centralkatalogen utkontraktering av arbete med it-systemen till externa tjänsteleverantörer.
Extern personal	ej tillämpligt

³⁵ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

³⁶ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet:

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara vilka omfördelningar som krävs, och ange berörda budgetrubriker och motsvarande belopp. Bifoga en Excel-tabell om det gäller en större omfördelning.

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetrubriker, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ³⁷	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - (a) ☐ Påverkan på egna medel
 - (b) ☐ Påverkan på andra inkomster
 - (c) ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga	Belopp som	Förslaget/initiativets inverkan på inkomsterna ³⁸
---------------------------	------------	--

³⁷

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "N" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för påföljande år.

budgetens inkomstdel:	förts in för det innevarande budgetåret	År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

[...]

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[...]